

[Rager.]

nogen til at mene sig forurettet, ligesom det skete med Tjenestemændene, var han villig til at gøre det. Derfor havde jeg med Interesse imødeset, hvorledes det ærede Medlem i Dag vilde staa op og have sagt: Jeg tager naturligvis Ansvar for mine Handlinger; jeg er ikke tilfreds med Regeringsforslaget; Sætserne maa forhøjes, Regeringen maa have yderligere nogle Millioner. Men det har det ærede Medlem ikke gjort. Nu fik vi imidlertid Forklaringen for et Øjeblik siden: det ærede Medlem befinder sig i en velsignet Tilstand af Ansvarsfrihed, og det kunde ikke falde ham ind, hvis han kunde paapege Beparelser, at gøre det; tværtimod, det er det ærede Medlems Opgave at føre en fuldstændig ansvarsløs Opposition. Det har jeg ogsaa længe haft Indtrykket af.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Naar det ærede Medlem Hr. Rager begynder at tale Økonomi, saa maa jeg virkelig tro, at det kniber for Regeringen.

Med Hensyn til Sygeplejerskerne — ja, da hører det jo til de smaa Ting, hvor man vil fedte sig fra noget. Jeg har aldrig været Tilhænger af at fedte paa de smaa Beløb, og jeg kunde ønske at vide, om det ærede Medlem Hr. Rager er imod, at Sygeplejerskerne faar den rimelige Lønforhøjelse, som de bør have og bør have straks. Jeg mener, at al økonomisk Politik skal føres paa langt Sigt, og jeg gentager, at den Regering, som har faaet 100 Mill. Kr. om Aaret mere i sin Haand, end den havde for 4—5 Aar siden, og som desuagtet ikke har ført en økonomisk Politik, som kan holde uden Ekstraskatter, har vist, at den som økonomisk Leder er evneløs.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Retoft: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen. Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til det ærede Medlem Hr. Prieme, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte et tidligere anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Prieme): Jeg skal have den Ære for dette høje Ting paa mine Medforslagsstilleres og egne Vegne at fremsætte *Forslag til Lov om Indførelse af Sommertid*.

Lovforslaget er meget kort. Det indeholder kun to Paragraffer. I § 1 bestemmes det, at man ved kgl. Anordning i Tidsrummet 1. Maj—30. September kan indføre en særlig Tidsregning, den saakaldte Sommertid, saaledes at den 30. September ender en Time efter Midnat efter den ved Sommertidens Begyndelse fastsatte Tidsregning. — I § 2 bestemmes det, at Lovens Ikrafttræden fastsættes til 1. Maj.

Begrundelsen for dette Lovforslags Fremsettelse er Ønsket om at forlænge den Tid, de mange Tusind Mennesker, der er beskæftigede i de større Byer ved Arbejde paa Kontorer, i Butikker, Værksteder og Fabrikker, om Sommeren kan opholde sig i den frie Luft og den Sundhedskilde, som den er, med en Time, saaledes at de i højere Grad end hidtil kan faa Lejlighed til Cykelture, Træning og Sport, og for Arbejdernes Vedkommende i højere Grad at nyde godt af deres Kolonihaver; Kolonihaverne har jo ogsaa i den senere Tid i København udviklet sig i betydelig Grad. Det er min Opfattelse, at en Lov som den her foreslaaede paa virkningsfuld Maade vil forøge Sundhed og Velværet hos de Mennesker, som der her er Tale om, hvis Friluftsliv jo i de senere Aar har nydt Kommunernes Bevaagenhed. Lovforslaget maa ses som et Led i Bestræbelserne for at drage alle disse Mennesker mere ud i den frie Natur, til Skov og Strand.

Jeg tror ogsaa, en saadan Lov vil være til nyttig Propaganda for Turistsagen. Rejselysten hos de forskellige Mennesker i de forskellige Lande er i de senere Aar vakt ganske betydeligt, og man maa vel ogsaa nu, da Arbejderne ved Lønforhandlingerne faar fastsat Ferie, forudsætte, at Trangen til og Ønsket om at rejse vil stige. For mange Lande er Turisterne en betydelig Fortjeneste, og jeg tror, at Loven vil kunne udnyttes som Propaganda i Turistsagens Tjeneste, saa det ogsaa paa den Maade vil komme Landet til Gavn.

Hvis en af denne Nations store Søner, den desværre for tidligt ved Døden